

Winterwaardigheden in 2009-2010 op Sardinië

Reisverslag 1-2010

Voor we jullie mateloos fascineren met onze winterbeslommeringen, gaan we nog even terug naar onze laatste overtocht en zeiltrip van 2009, Sicilië - Sardinië.

De tactici slaan toe

Het blijft toch tobben met de wind, of er staat te veel wind uit de verkeerde hoek of er staat te weinig wind om vanuit [Licata](#) langs de Siciliaanse zuidkust omhoog te kunnen zeilen. Intussen is het begin oktober en bekruipt ons toch het gevoel dat we moeten gaan opschieten om voor de herfststormen nog op een goede winterplek te kunnen komen.

Als de weersvoorspelling dan een paar dagen rustig weer laat zien, besluiten we om niet in dagtochtjes verder te gaan maar in 1 keer de 270 mijl naar Sardinië te overbruggen. Het vervelende is dat er nu weer te weinig wind staat om goed te kunnen zeilen.

In het midden van de straat tussen Sicilië en Tunesië hoort echter meer wind te staan dus gaan we eerst dat gebied opzoeken om dan

vanaf 40 mijl boven het eiland Pantelleria weer een rechtstreekse koers naar Cagliari op te pakken.

We zijn duidelijk vergenoegd over onze tactische kwaliteiten en vol goede moed lichten we 6 oktober het anker. Als buiten de haven het ochtendwindje dan ook nog de zeilen de goede kant op laat bollen zijn we helemaal in onze nopjes. Na 3 weken Licata is het echt genieten om het water weer langs de romp te horen ruisen en de kust over de rand van je koffiemok kleiner te zien worden. Maar zoals er aan alles een eind komt verging het ook het ochtendwindje en nog voor 10 uur tuften we over een spiegelgladde zee.

Een paar vissers, wat vrachtschepen en een viertal dartele dolfijnen zorgen voor wat afwisseling maar de wind laat het afweten. Zelfs op ons super tactisch gekozen koers is geen rimpeltje te zien. Uiteindelijk kunnen we pas in de kleine uurtjes van de derde dag de motor weer afzetten en op een heel licht windje met 4 knopen richting Sardinië sukkelen. Om niet in het donker in Cagliari aan te

komen laten we aan het eind van de middag het anker vallen voor een eenzaam zandstrandje bij [Villasimius](#) in de baai van Carbonara (je weet wel van de kaassaus) op de zuidoost punt van Sardinië.

Cagliari bereiken we de volgende dag zonder ook maar een zuchtje wind gevoeld te hebben. Moeiteloos vinden we een laatste vrije plek aan het eind van de steiger in [Marina del Sole](#).

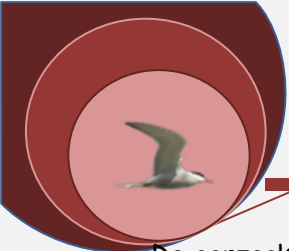

Een vroege herfst

De eerst volgende stop zou Cartagena aan de Spaanse zuidoostkust gaan worden maar om de 500 mijl te overbruggen hebben we toch 4 à 5 dagen gunstig weer/wind nodig. Alles wat we aan goed weer voorbij zien komen duurt te kort voor deze trip.

Gedurende deze wacht periode komen 2 flinke NW stormen van 8 Bft over ons heen. Twee van de metalen veren die ons in Rodos zo trouw hadden gediend, leggen het loodje.

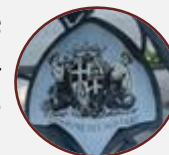

Winterwaardigheden in 2009-2010 op Sardinië

De oorzaak is de deining die ons aan de buitenkant van de steiger aardig op en neer laat hobbelen. Na deze stormpassages zetten we de opties op een rijtje. Het weer nodigt niet echt uit om nu nog door te gaan naar de Canarische eilanden. Marina del Sole is de goedkoopste marina in Cagliari, maar wel een stuk duurder dan we ingeschat hadden. Het alternatief is het Spaanse Almerimar, een fractie goedkoper maar dat ligt ver van de omliggende steden. Terwijl Cagliari een levende stad is met alle soorten winkels en bedrijven die je in de winter nodig hebt. De combinatie van de vroeg opkomende herfststormen, de aantrekkelijkheid van de stad en de circa 30 mede overwinteraars, laten ons zwichten voor een overwinterplek in Cagliari.

Inburgeren voor de winter

Zo, nu de knoop is doorgehakt verkennen we stad en omgeving met andere ogen. De dames van de toeristinformatie worden zichtbaar enthousiaster als blijkt dat we hier de hele winter zullen blijven. Ze lichten ons in over de vele bezienswaardigheden en evenementen in Cagliari voor de komende maanden.

Overladen met stadskaartjes, boekjes en folders hebben we voorlopig genoeg materiaal om winterplannen te gaan maken. Cagliari blijkt een levendige haven- en universiteitsstad te zijn en heeft maar liefst 182.000 inwoners. Het is de hoofdstad van het autonome eiland Sardinië en ligt aan de Golf van Cagliari ook wel "Golvo degli angeli" of "Golf der Engelen" genoemd.

In Marina del Sole maken we kennis met de andere overwinteraars, eerst diegenen aan onze steiger en later breiden we het uit tot de hele marina. Veel landen uit Europa blijken vertegenwoordigd; oa Ierland, UK, Duitsland, Frankrijk, Nederland en Italië. Maar ook een Australische catamaran houdt ons gezelschap. De meeste schepen gaan oostwaarts de Middellandse Zee in, terwijl wij op weg zijn in westelijke richting, eruit dus. Het blijkt een gezellige groep live-aboards. Gary van de "White Oats", bivakkeert al 6 jaar in deze marina. Hij vertelt ons dat er regelmatig "BBQ-party's" worden georganiseerd in en rond de Gazebo.

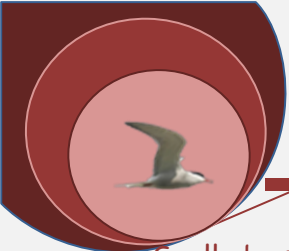
De Gazebo is een tent met punten waarin de bar is gehuisvest. Voor de Engelsen is de "Pub" het centrale ontmoetingspunt.

Er staan ook tafels en stoelen om gewoon gezellig te zitten en een tafel met bergen boeken in diverse talen om te ruilen. Een soort "De Slegte" kan je het noemen.

Er wordt ongeorganiseerde, goed bedoelde rotzooi ter aller nut gedumpt, diegene die er wat mee kan mag het meenemen.

De douches en toiletten staan in een kleinere uitvoering punt-tent naast zijn grote broer de Gazebo. De faciliteiten zijn erg eenvoudig. Er is zelfs geen toiletpapier, waardoor wij vermoeden dat Marina del Sole wordt gerund door een ver Italiaans familielid van Bakker uit Stad. Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zullen wij deze winter onze eigen sanitaire voorzieningen op de Zeezwaluw benutten.

Winterwaardigheden in 2009-2010 op Sardinië

Snelle beslissers gezellig op bezoek

Voordat we alle folders hebben kunnen uitpluizen voor concrete winterplannen, kondigen Joyce en Bert hun bezoek aan. Ze komen gezellig een weekje naar Cagliari om ons te bezoeken en Sardinië te verkennen. Op 31 oktober 's avonds om 9 uur halen we ze op in de foyer van Hotel Mediteraneo vlak bij de haven en wandelen druk kletsend terug naar de jachthaven en de Zeezwaluw. Eénmaal aangeland in de kuip, is het of we elkaar de dag ervoor nog hebben gezien. Onder het genot van een hapje en drankje worden plannen gesmeed voor de volgende dagen.

Joyce & Bert

Bergje op en bergje af

Mooie steile straatjes in Cagliari

Als de eerste 4 trappen door de heren zijn beklommen, is het afgelopen met de pret, een hek verspert de voortgang. Op het hek naast het grote hangslot hangt een bordje met "maandags gesloten" en uiteraard is het vandaag maandag.

Ach, nu houden de heren ook wat lucht over voor de rest van de wandeling

Om een beetje de Sardinese sfeer op te snuiven, gaan we eerst te voet Cagliari in. De eeuwenoude ommuurde binnenstad "Castello" is ons eerste doel. Om moed te verzamelen voor de steile wandeling naar de oude stad, drinken we eerst een kopje koffie op een terras aan de piazza met uitzicht op de ferryhaven.

De Torre di San Pancrazio staat op het hoogste punt van de stad en na een uitputtende wandeling hebben we een schitterend uitzicht over de stad en haven.

Bert en Riens gaan een stapje verder en willen de toren beklimmen. Joyce en Ineke blijven gezellig beneden op een bankje toekijken.

Uitzicht over de stad naar de haven

Vanaf dit hoogste punt wandelen we door de akelige stille eeuwenoude straatjes want de siësta heeft namelijk toegeslagen heuvelafwaarts richting Bastion San Remy. In het begin van de 20ste eeuw werden de Spaanse verdedigingsmuren op dit punt, veranderd in dit huidige bastion.

Hier genieten we van een spectaculair uitzicht over de baai waaraan Cagliari ligt en zien zelfs Marina del Sole in de verte liggen. Via een imposant trappenstelsel komen we uit op een groot plein met brede promenade en even verder duiken het havenfront en de hoofdstraat Via Roma op, waar schitterende bogenfaçades de winkels omlijsten.

Bastion San Remy

Het imposante trappenstelsel

Plein onder bastion

Met de auto tuffen we vervolgens naar de oostzijde van de stad waar, aan het strand grenzend, in de oude zoutwinningspannen een natuurreservaat is ontstaan. We proberen een glimp op te vangen van de vele flamingo's die hier broeden. Maar ook hier hebben we geen geluk want alleen in de verte ontwaren we enkele witte stippen in het moeraslandschap.

Uitzicht over de zoutpannen aan de rechterzijde

Wat het is/zijn is moeilijk te zeggen want het kan van alles zijn, zelfs witte vuilniszakken. Pas in maart zien we onze eerste flamingo's. Elke avond bij zonsondergang komen ze luid gakkend over de marina vliegen op weg van hun foerageergebied naar de zoutpannen.

Sardiniëse oude stenen landinwaarts

Uiteraard gaan we gezamenlijk met de auto de binnenlanden van Sardinië in. In Barùmini, 70 km landinwaarts bezoeken we "Su Nuraxi", het oudste en grootste blootgelegde Nuraghi fort. [Su Nuraxi](#) staat sinds 1994 op de Wereld Erfgoederen lijst van UNESCO. De oorspronkelijke nederzetting dateert uit 1500 v. C., de midden-bronstijd. Het 19 m hoge fort, gebouwd op een heuvel, ligt op een zeer strategische plek met uitzicht over de omringende vlakte.

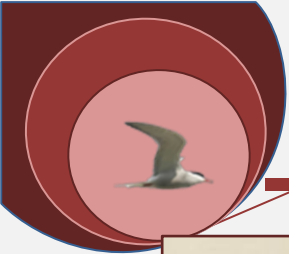

Su Nuraxi Fort

Ruïnes

In de 7de eeuw v. C. dreigde een Fenicische invasie. Daarom werd het centrale deel van het fort, bestaande uit een toren verbonden met vier externe Nuraghi, verder beschermd door een dikke buitenmuur met torentjes en een gangpad voor schildwachten. Uiteindelijk werden er 7 torens gebouwd in de muur.

Winterwaardigheden in 2009-2010 op Sardinië

Buiten de vesting groeide langzaam het dorp, met één- en meer kamerwoningen, een graanmolen en een bakker, een echt dorp dus. Dit gebied werd 2000 jaar lang bewoond, hoewel de bovenste delen van het fort na de Carthaagse verovering werden gesloopt en de plek zijn strategische belang verloor.

In het Archeologische museum in Cagliari, dat wij 6 jaar geleden hebben bezocht, zijn de belangrijkste vondsten uit Su Nuraxi te bewonderen.

De gids begeleidt ons over de site en legt aan de hand van een boek met tekeningen alle bijzonderheden uit over deze zo belangrijke historische plek in Sardinië. Via de paden in en langs het blootgelegde dorp net buiten de ruïnemuren van het fort, komen we via trappen en smalle doorgangen uiteindelijk in de centrale toren uit. Het is een imposante ruimte en het is bijna onmogelijk om voor te stellen dat dit 1500 jaar voor Christus is gebouwd.

De foto's geven een beter beeld van het geheel dan wij in woorden kunnen uitdrukken.

Genieten van uitzicht over de ruïnes met Joyce en Bert

Gids & Riens

Binnenzijde fort

Verdiepingen in huizen

Smalle doorgangen

Meer oude stenen aan de kust

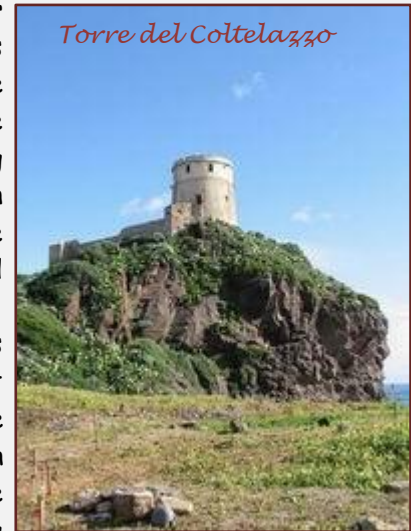
Tegenover Cagliari aan de westkant van de baai ligt op een smalle landtong, de oude stad Nora. De stad werd gesticht tijdens de Fenicische overheersing in de 9de-8ste eeuw v. C. Nora werd de belangrijkste stad van het eiland en bleef dat zelfs onder de Romeinen. Herhaalde rooftochten van Saracenen en onvoldoende vruchtbaar land, dwong de bewoners in de Middeleeuwen de stad te verlaten. De 3 min of meer natuurlijke havens werden daarna langzaam overspoeld door de opkomende zee. Dit leidde tot de legende van de gezonken stad, hoewel we de inhoud van de legende niet hebben kunnen achterhalen.

De hedendaagse ruïnes reiken tot aan Capo di Pula en worden gedomineerd door de Torre del Coltelazzo.

Torre del Coltelazzo op het landpuntje

We wandelen vanaf de parkeerplaats over het smalle "nekje" naar de toren maar kunnen er helaas niet in. Het uitzicht is schitterend en vanaf de basis van de toren kunnen we perfect de smalle landtong met de zee aan weerskanten ontwaren en in de verte de archeologische site van de stad

Torre del Coltelazzo

Nora.
Ondanks
het
is

onze Capitool reisgids van Sardinië is lastig om uit te maken wat wat op de site, omdat de informatieborden ontbreken.

De opgravingen zijn nog steeds gaande wat waarschijnlijk de reden is van het ontbreken van de actuele informatie.

Carthaagse tempel ruïnes

de
Terwijl
onmiskenbaar zijn.

We herkennen de Carthaagse tempel (Punische periode) van vruchtbaarheidsgodin Tanit aan de paar pilaren die er nog staan. de bekende vormen van het theater (2de eeuw n. C.) voor ons

Het theater

Ook het daarachter gelegen Forum zijn goed te herkennen maar de diverse baden (warm en koud) gaan echter onopgemerkt voorbij.

Dat speciaal deze plek gekozen is om een stad te bouwen, is ook nu nog goed te begrijpen. De mooie baaien vormen natuurlijke havens en waren in de oudheid perfect voor de aanvoer van alle noodzakelijke producten terwijl het "nekje" uitstekend te verdedigen viel. Als we terugwandelen langs het strand naar de parkeerplaats vermoeden we dat we deze plek nog wel met de Zeezwaluw zullen bezoeken als we Cagliari na de winter verlaten. De oude ondiepe baai lijkt een schitterende ankerplek voor de eerste nacht.

Capo di Pula, met centraal de ruïnes van de oude stad

Maar al te snel is het gezellige bezoek van Joyce en Bert weer voorbij. Begin november zwaaien we ze na een laatste kopje koffie op de Zeezwaluw uit en ze rijden naar het vliegveld waar Ryan-air voor een veilige terugkeer naar Nederland zorgt. Het is weer akelig stil

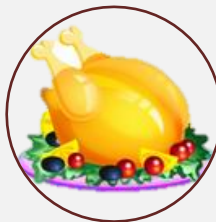
We storten ons in het marina leven zoals jullie hebben en nog steeds kunnen lezen in "de Zeezwaluw Suffertjes van [2009](#) en [2010](#)". Jullie kunnen lezen dat Halloween, Kerst, BBQ's, wandelingen, gezellige etentjes en nog veel meer de revue passeerden tijdens de winter van 2009-2010.

Halloween

Kerst

Dinertjes

BBQ

Wandelen

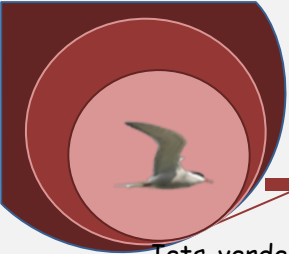
Bijzondere stadse plekjes

Op een mooie zonnige januari dag wandelen Riens en ik richting het oude centrum. Dit keer ligt ons doel niet binnen de eeuwenoude muren maar net ernaast. Naast de muur aan de westzijde van de stad ligt het uit de rotsen gehakte Romeinse theater Romano uit de 2de eeuw n. C. In het, in Griekse stijl uitgevoerde bouwwerk werden in de oudheid niet alleen circusacts met wilde dieren opgevoerd maar ook populaire vertellingen van beroemde zeeslagen uitgebeeld. Voor dit doel werd via een listig kanalenstelsel de arena gevuld met water.

Romeins theater middenin de stad Cagliari

Een klein deel van de muren is bewaard gebleven evenals delen van zitplaatsen en ruimtes onder de zitplaatsen. De oude intacte gedeeltes zijn geïntegreerd in nieuwere delen waardoor de specifieke vorm van het theater weer goed zichtbaar is. Op een groot aanplakbord lezen we dat er opnieuw voorstellingen worden gegeven. Het lijkt ons grandioos om een voorstelling bij te wonen maar helaas blijkt dat alleen in de zomermaanden het geval te zijn. Moeten we toch nog een keertje terug ...

Winterwaardigheden in 2009-2010 op Sardinië

Iets verderop richting havenfront komen we langs het universiteitscomplex met de botanische tuin. Het is er heerlijk rustig als we naar binnen wandelen. Langs de keurig aangeharkte paden en onder de enorme bomen proberen we onze weg te vinden in dit schitterende park midden in de stad. Helaas kunnen we de uitleg over bomen, planten en bloemen niet lezen omdat alles in het Italiaans of Latijn is. Vooral vinden we dat jammer bij de uitgebreide Medische kruidentuin.

Botanische tuin

Papyrus planten

Grote cactussen

Bij een mooie waterval met enorme papyrusplanten rusten we uit. Onder de hoge palmbomen genieten we van de stilte terwijl een boterhammetje zijn weg vindt naar onze hongerige magen.

Op de terugweg glippen we nog even binnen in de cactuskas. Hier zijn naast de bekende bolcactus ook de minder bekende soorten aanwezig en een bizar assortiment rarevormen cactussen.

De botanische tuin is een heel bijzondere bezienswaardigheid en rustpunt in het zo hectische centrum van Cagliari. We hebben genoten van de bijzondere bomen en planten.

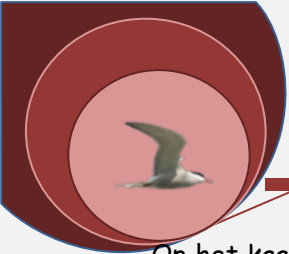
Reisplanning voor 2010

Februari en maart staan vooral in het teken van het uitzoeken en voorbereiden van onze geplande reis naar de Atlantische Eilanden.

De pilots voor dit gebied konden we lenen van Annette en Sjoerd. Zij zijn net terug zijn van hun 3,5 jaar durende reis.

Cactus kas

Winterwaardigheden in 2009-2010 op Sardinië

Op het kaartje, Reisplannen 2010 is te zien hoe onze route loopt en hoeveel mijlen we gaan maken.

Begin april doen we de laatste bulkinkopen bij Lidl, wordt de boot schoon- en zeilklaar gemaakt en nemen we afscheid van onze medeoverwinteraars.

Op 17 april 's ochtends om 7 uur, gaan voor de laatste keer de lijnen los in Marina del Sole in Cagliari. Het zeilseizoen 2010 is begonnen.

Lees het vervolg van onze avonturen in: ["Het laatste stukje Middellandse Zee"](#).

Riens en Ineke Elswijk ab SY Zeezwaluw zwervend langs de kust van Spanje

— / —